

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011473
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120011473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaných Y. W., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom L. M. R., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVV a ÚVTOS Ilava a F. U., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom R. nad F., G. č. XXX/XX pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 16. marca 2023 prejednal odvolanie obžalovaného Y. W. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 25. augusta 2022, sp. zn. 2T/113/2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného F. U..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný F. U.

o d s u d z u j e

Podľa § 189 odsek 1, § 38 odsek 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. W. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. augusta 2022, sp. zn. 2T/113/2020, boli obžalovaní Y. W. a F. U. uznaní vinnými zo spáchania zločinu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„obžalovaný Y. W. prišiel v čase o 18.00 hodine dňa 21.06.2020 pred podnik S. D. v M. R. na stretnutie s poškodeným B. a obaja išli za predajňu A. v M. R., kde obžalovaný Y. W. poškodeného B. udrel otvorenou dlaňou do tváre a povedal mu, že kvôli nemu ho mama vyhodila z bytu a nemá kde bývať a žiadal od poškodeného B. sumu 50,-€ a 3 stravné lístky na ubytovanie v hotely J., hotovosť, ako aj stravné lístky mu poškodený B. na mieste vydal, následne dňa 22.06.2020 prišiel obžalovaný Y. W. za poškodeným B. pred areál spoločnosti S. R., kde ho čakal spolu s obžalovaným F. U., ktorý sa poškodenému B. predstavil ako priateľ barmanky, po ktorej mal hodiť v podniku P. popolník a uviedol mu, že priateľka má na ruke dva štiny a že uvedený incident nebudú oznamovať na políciu, keď mu zaplatí 400,-€, obžalovaný F. U.

mu následne vzal z ruky peňaženku a vybral z nej 500,-CZK, na čo poškodený B. dostal strach, preto dal ihneď obžalovanému Y. W. svoju bankomatovú kartu Slovenskej sporiteľne spolu s PIN kódom a požiadal ho, aby si vybral sumu 200,-€ z bankomatu, nakoľko nemal na účte viacej peňazí a priniesol mu späť platobnú kartu, druhý obžalovaný F. U. pri tomto stretnutí však uviedol, že to nebude stačiť, že potrebuje 400,-€ a ak mu uvedenú sumu nevyplatí tak, že príde s kamarátmi a už ho nikto neuvidí, keď sa obžalovaného F. U. poškodený B. spýtal, že koľko chce vlastne doplatiť, tak mu obžalovaný F. U. povedal, že chce 1000,-€, že 400,-€ je málo, na čo dňa 23.06.2020 v čase o 13.00 hodine poškodenému B. telefonoval obžalovaný F. U., ktorý chcel od neho ihneď peniaze 200,-€, preto mu ich poškodený B. pri stretnutí v čase o 22.30 hodine pred hernou R. P. v M. R. odovzdal prostredníctvom obžalovaného Y. W., teda celkovo tak poškodený B. B. vyplatil obžalovanému Y. W. sumu 570,- € a tri stravné lístky v celkovej hodnote 11,40 €, obžalovanému F. U. sumu 200,-€ a 500,- Českých korún (cca. 19,- €), teda obžalovaní svojim konaním spôsobili poškodenému B. škodu v celkovej výške 789,- €.

U obžalovaného Y. W. okresný súd rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, nakoľko považuje trest uložený mu rozsudkom OS TN sp. zn. 2T/45/2021 zo dňa 20.01.2022, právoplatný 22.03.2022 (trest odňatia slobody nepodmienečne 5 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad na dobu 1 rok) na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný F. U. bol odsúdený podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom, s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv, alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na tomto trestom čine počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj povinnosť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nahradiť spôsobenú škodu vo svojom pomere k celkovej škode 789,- €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal oboch obžalovaných uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenému B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R., P. O. W. XX/XX škodu vo výške 789,- €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný Y. W. proti výrokom o vine a treste a prokurátor proti výrokom o treste obžalovaného U. podali v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný Y. W. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„I. Obžalovaný považujem výrok napadnutého rozsudku, ktorým ma súd uznal za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva za nesprávny a teda nezákonný, a to vzhľadom na nižšie uvedené.

2. Obžalovaný som na hlavnom poprel v celom rozsahu spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd I. stupňa nesprávne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, že som čiastočne poprel spáchanie žalovaného skutku. Zároveň z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodený B. B. ml. ma neoznačil, ako osobu, ktorá ho mala vydierať. Skutočnosť, že som mal vydierať poškodeného nevyplývala ani z výpovede otca poškodeného B. B. st. Skutočnosť, že by som sa mal akýmkoľvek spôsobom podieľať ako spolupáchateľ na spáchaní skutku uvedeného v obžalobe nevyplývala ani z výpovedí druhého obžalovaného F. U. a svedka L. N.. Jedine svedok T. F. mal na hlavnom pojednávaní uviesť, že sa dozvedel od poškodeného, že ho už dlhšiu dobu prenasledoval a vydieral Y. W., avšak táto výpoveď svedka je v priamom rozpore s výpoveďou samotného poškodeného na hlavnom pojednávaní.

3. Vzhľadom k vyššie uvedenému je jednoznačné, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že by som sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na spáchaní skutku uvedeného v obžalobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto obžalovaný navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) a d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine i výroku o treste, ako ja ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a sám rozhodol tak, že ma oslobodzuje spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.“

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného U. nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/113/2020 zo dňa 25.08.2022 bol obžalovaný U. uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby, kde obžalovanému bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia obmedzení a povinností. Taktiež bol obžalovaný povinný spolu s obžalovaným W. spoločne a nerozdielne uhradiť škodu spôsobenú poškodenému.

Uložený trest považujem za nezákonný a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný U. sa uvedeného skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, konkrétne Trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 20/18 zo dňa 24.09.2018, právoplatným dňa 24.10.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov, teda do dňa 25.10.2021 s probačným dohľadom na súčasného uloženia povinností a obmedzení.

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 (týkajúce sa uloženia podmieneného trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov zo dňa 09.09.2022 obžalovaného F. U. je zrejmé, že v prípade trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T 20/18 nedošlo pri obžalovanom k osvedčeniu obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Z uvedeného je teda zrejmé, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/113/2020 zo dňa 25.08.2022 je nezákonný v rozpore s ustanovením § 49 odsek 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som toho názoru, že výroky rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/113/2020 zo dňa 25.08.2022, ktorým bol obžalovanému U. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia obmedzení a povinností je v tomto výroku nezákonný, a preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil uvedený výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/113/2020 zo dňa 25.08.2022 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného Y. W. a prokurátora prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného Y. W. podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť, zároveň vyhovieť odvolaniu zo strany prokuratúry. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného Y. W. vyhovieť. Obžalovaný U. navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného Y. W. a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Y. W. nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutého výroku o vine a treste rozsudku okresného súdu, z obsahov oboch odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného Y. W. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného Y. W. zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnou aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení

vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný Y. W. bol názoru, že na základe vykonaného dokazovania mal byť spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu podľa § 285 písm. c) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného W. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali aj vinu obžalovaného Y. W.. V súvislosti s tvrdením obžalovaného Y. W. v dôvodoch odvolania, podľa ktorého... „z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodený B. B. ml. ma neoznačil, ako osobu, ktorá ho mala vydierať....“, nemá podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne vyslovil to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým samotnej výpovede poškodeného mal vinu obžalovaného W. za preukázanú. Poškodený síce uviedol svoj subjektívny pocit z toho, ako mal strach predovšetkým z obžalovaného U.. Na hlavnom pojednávaní však poškodený jasne uviedol, že za všetkým stojí obžalovaný W., ktorý to celé zorganizoval, ako aj tú skutočnosť, že už sumu 50,-€ a 3 stravné lístky, ktoré odovzdal obžalovanému W., mu neodovzdal dobrovoľne, ale v dôsledku strachu z neho, ktorý ho aj fyzicky napadol.

Pri spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. sa vyžaduje spoločný úmysel spolupáchateľov, zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa (porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom). Každý zo spolupáchateľov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým musí byť uzročený. Spolupáchateľstvo vyžaduje osobnú a priamu účasť spolupáchateľov na naplňaní znakov skutkovej podstaty trestného činu, pričom spôsob konania jednotlivých spolupáchateľov nemusí byť rovnakej intenzity, stačí, že naplňajú objektívnu stránku rovnakej skutkovej podstaty.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný W. s obžalovaným U. spoločným konaním nútili B. B. mladšieho k úhrade finančných prostriedkov na základe vymyslenej legendy o neprístojnom správaní sa v bare P., kedy mal B. B. mladší popolníkom niekoho zraniť, pričom bolo zistené, že toto sa vôbec nezakladá na pravde a úmyselným konaním obaja obžalovaní od neho žiadali hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, aby im postupne tieto peniaze vyplácal, napriek tomu, že na tieto peniaze nemal ani jeden z nich nárok.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný Y. W. v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoje závery o preukázanie skutku, zo spáchania, ktorého bol uznaný vinným obžalovaný Y. W. napadnutým rozsudkom, má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom obžalovaného Y. W., podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (viď formulácia petitu v závere písomných dôvodov odvolania obžalovaného Y. W.), keďže okresný súd správne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného Y. W. nevykazuje chyby v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Y. W. nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti pod bodom II. tohto rozsudku.

Z dôvodov podaného odvolania zo strany prokuratúry vyplýva, že prokurátor namietal skutočnosť, že uložený trest je nezákonný, pretože obžalovaný U. sa uvedeného skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, konkrétne trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 20/18 zo dňa 24.09.2018. Z toho dôvodu bolo rozhodnutím okresného súdu porušené ustanovenie Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a to pri ukladaní trestu obžalovanému U..

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

- a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
- b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. sa ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu bolo porušené ustanovenie Tr. zák. v prospech obžalovaného U. a preto bolo nevyhnutné toto pochybenie okresného súdu napraviť tým spôsobom, že odvolací súd zrušil výrok o treste a sám rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por., nakoľko boli splnené zákonné podmienky na takýto postup.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v prvom rade správne ustálil v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák., že obžalovanému U. musel uložiť trest odňatia slobody.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní však porušil u obžalovaného U. ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný U. sa uvedeného skutku, pre ktorý bol uznaný vinným

a ktorého výrok o vine je právoplatný, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne sp. zn. 1T/20/2018. V danej veci bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/20/2018 zo dňa 24.09.2018, právoplatným dňa 24.10.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov, teda do dňa 25.10.2021 s probačným dohľadom na súčasného uloženia povinností a obmedzení.

V zmysle ust. § 49 ods. 2 v spojení s § 51 ods. 1 Tr. zák. je možnosť uloženia podmieneného trestu odňatia slobody v priebehu plynutia skúšobnej doby iného podmieneného trestu odňatia slobody výslovné vylúčená.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd nedôvodne nepriznal u obžalovaného U. priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti už viac krát súdne trestaný a to prevažne pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť, pričom na jeho nápravu už bolo viackrát pôsobené aj nepodmienenými trestami odňatia slobody, ktoré nemá zahladené (odsúdenie OS Trenčín sp. zn. 1T/431/1992, sp. zn. 1T/412/1999, sp. zn. 5T/327/2002, OS Pov. Bystrica sp. zn. 1T/32/1995).

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. spočíva v recidíve, pre ktorú vo všeobecnosti postačuje už samotné zistenie, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu odsúdený za akýkoľvek trestný čin. Pre konštatovanie tejto priťažujúcej okolnosti sú navyše osobitne významné prípady, kedy páchatel spácha rovnaký druh trestného činu alebo rovnaký trestný čin, a teda druhová a špeciálna recidíva.

Nesprávne nepriznanie priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) malo za následok nesprávnu aplikáciu § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by okresný súd správne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností musel by dospieť k záveru, že je prevaha priťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 2, ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák., pričom sa zvyšuje spodná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby. V danom prípade potom prichádzalo do úvahy ukladať trest v rámci zákonom ustanovenej zákonnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák. od 3 rokov a 4 mesiacov do 6 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste u obžalovaného U. podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné urobiť nové rozhodnutie o treste u obžalovaného U. na podklade správne zistených skutkových okolností, rozhodných z hľadiska ukladania trestu. S poukazom na správne okresným súdom zistené okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného U., ktoré odvolací súd v plnom rozsahu prevzal a s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, svedčiace v neprospech obžalovaného U. odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody podľa § 189 odsek 1, § 38 odsek 2, ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. a to vo výmere 3 roky a 4 mesiace (na samej spodnej, upravenej hranici trestnej sadzby) na výkon ktorého sa obžalovaný U. zaraďuje v zmysle § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone nepodmieneného trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo vzťahu k obž. U. v prejednávanej veci v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadňujúc fakt, že obžalovaný sa dopustil trestného činu s skúšobnej dobe iného podmieneného trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.